

P L A I S I E R

Deze naam wordt min of meer enigszins vervormd. Ziehier enige inlichtingen over de families, die de variaties van deze naam dragen.

VERSLAG VAN PROTESTANTISME.

Deel 34 (1885). Uitspraak van 2 september 1695; veroordeeld tot galeien wegens bijeenkomst.

Antoine Plessières van St. Laurent le Minier. Cabinet van bewijszaken. Originale stukken: blauwe dossiers 526, Cabinet d'Hozier 271.

Julien Plaisier, Stalmeester, Heer des Hayes, wachtmeester in 1566.

Jen de Plaissiere, luitenant bij het regiment fusiliers van de Koning in 1681.

Complete stambomen: DU PLEISSIER,

Heren van Biache.

Heren van Certemont.

Heren van Hattencourt.

In Picardië sinds Jean du Plaissier in 1463.

WAPENSCHILDEN; van zilver

dwarsbalk rood

bedrukt met 2 strepen

uitgespreid op goud

op ganzepootjes,

geplaatst in sierketting van de sabel.

P L A I S I E R

Gegevens van:

'La Bibliothèque Nationale' te Parijs.

Het Centraal Bureau voor Genealogie te 's-Gravenhage.

De Zuidhollandse Vereniging voor Genealogie 'Ons Voorgeslacht' te Rotterdam.

Bij onderzoek is gebleken, dat de bakemat van het geslacht DU PLAISSIER, DU PLEISSIER, genaamd Plaisier, is het Zuid-Westelijk gedeelte van Frans Wallonië en het daaraan grenzende Noordoostelijke gedeelte van Picardië, Frankrijk.

Ongeveer 1573 - 1575 zijn enige huisgezinnen van de Protestantse tak van het geslacht DU PLAISSIER naar Zeeland uitgeweken en meer exact naar het land van ter Goes en daarna is het merendeel van de familieleden daarvan naar de Rijerswaard en de Zwijndrechtsewaard boven Dordrecht gegaan.

Het ineenlopend verloop van de familie is nagegaan en gevonden, maar neemt het zeker nog enige jaren om een preciese genealogisch verantwoorde opstelling te produceren.